

Críticateatre

Jordi Bordes

Fracàs íntim, en mirada panoràmica

Els homes i els dies

Autoria: David Vilaseca
Dramatúrgia: Josep M. Miró
Direcció: Xavier Albertí
Intèrprets: Mercè Arànega, Albert Ausellé, Paula Blanco, Alejandro Bordanove, Abdi Cherbou, Francesc Cuéllar, Luiz Felipe, Roberto G. Alonso, Rubén de Eguía, Oriol Genís i Federico Metral
Diumenge, 8 de maig (fins al 29), a la Sala Gran del TNC

L'obra explica la decepció de no encaixar ni dins de la família ni en els cercles universitaris i intel·lectuals. Parla de l'ambició secreta de l'autor per esdevenir escriptor i del fet d'adonar-se que mai podrà ser el cap de cartell de la seva generació (en una cultura catalana en què només hi ha lloc per al millor). Narra les sòrdides visites al lavabo d'homes a practicar sexe amb desconeguts. L'autor aboca tota aquesta decepció al seu llibre de memòries. Amb una paciència quasi desesperada.

Josep Maria Miró s'ha atrevit a traslladar aquestes reflexions, salpebrant-les amb textos que li donin un cert contrast. La pugna interior de Vilaseca no és èpica i de ferida oberta

Un instant de l'espectacle, en cartellera fins al 29 de maig ■ DAVID RUANO / TNC

(com ho era la de Neus Català a *Un cel de plom*), només és obstinadament perseverant. Insisteix com una mosca insignificant picant contra la finestra translúcida del lavabo. El món sòrdid de *Gang bang* (2011) creua l'escenari però sense voler desenfocar la intenció de remarcar aquest fracàs desesperat del protagonista.

La Barcelona olímpica també tenia molts errors

de sistema i *Els homes i els dies* els detecta contínuament. La fórmula del dietarisme aporta molta informació del passat proper que ajuda a treure l'esplendor gratuïta de la nostàlgia. Però la seva lectura acostuma a ser feixuga perquè cita noms i situacions personals que el lector mitjà (o l'espectador) desconixerà. *El quadern gris*, de Josep Pla, jugava amb els estirabots de l'autor. David

Vilaseca no busca brillants; s'escriu, quasi, a si mateix per entendre's. El poeta Damià Huguet, que treballava fent bigues de ciment, tenia una contradicció notable: escriure poesia amb les mans endurides pel treball manual. L'interès d'*Els homes i els dies* rau en la mirada interior de l'escriptor i en una via secreta, amb moments de degradar el company amb qui es comparteix llit.

Amb les contradiccions per a una mare que es debat entre l'amor desinteressat i l'exigència que el fill es desperti i sigui responsable de la seva vida.

La posada en escena de Xavier Albertí és de Sala Petita. Jugar a la Sala Gran li ha obligat a disposar d'una passarel·la per tapar la immensitat de l'escenari

Una peça de Sala Petita té aire per tot arreu a la Sala Gran

i d'uns volums que, com caixes de màgia, van servint espais diferents, sempre amb una amargor a sobre. Si a *L'hèroe* amb la producció dirigida per Lurdes Barba s'aconseguia tancar l'espai màgicament, Albertí hi renuncia, i perd potència davant de tant volum lliure.

El treball dels actors és de proseni, de parlar contínuament al públic. Per això Rubén de Eguía no surt mai d'escena. Perquè el David Vilaseca hi és constantment en cada paraula. Perquè les diu o perquè les

ha escrit en boca dels altres. Mercè Arànega és una mare immensa i Oriol Genís, un pare semiabsent, ben característic de les famílies post Transició. Roberto G. Alonso regala aire canalla (com a *L'emperadriu del Paral·lel*) amb el personatge excèntric que emergeix d'aquest quadre fosc, i Francesc Cuéllar, Alejandro Bordanove, Albert Ausellé o Paula Blanco juguen a bastir les troballes literàries o personals que es creuen amb el protagonista. La resta de cossos masculins són esculturals però castiga en la dicció de la resta del repartiment.

En les paraules de l'autor no hi ha justificació de res, és honest. Mastega el dolor per la incomprensió, per la dificultat de progressar a la universitat i a les editorials. De fons, ressona la biografia de Joe Orton, però sense el seu èxit als escenaris. Vilaseca arrossega una pena, un desig, que només troba flamen amb les pintures famoses del Prado. El final, una decisió macabra del destí, deixa sense empara el clam silenciós de l'autor. Havia eludit el risc de la sida però no va veure el camió. Implacable. ■

Cadaqués: 50a edició i nou director

El festival tindrà lloc del 15 al 24 de juliol sota la direcció del tenor Philippe Do

Xavier Castellón CADAQUÉS

El Festival Internacional de Música de Cadaqués, el segon més antic de la Costa Brava després del de la Porta Ferrada de Sant Felip de Guíxols, celebrarà la seva 50a edició del 15 al 24 de juliol, amb un total de 19 concerts i activitats a diferents espais com ara l'església de Santa Maria, la Sala de l'Amistat, el Corral de la Gala, Portlligat, el Passeig i la plaça U d'Octubre. El festival, organitzat per l'Ajuntament i produït per RGB, ja no fa servir

com a escenari l'olivari de Sa Conca i, en paral·lel, també ha modificat la línia estilística prèvia a la pandèmia, per apostar ara sobretot per la música clàssica i contemporània, el jazz, el flamenc i altres músiques d'arrel. El festival, que des del seu naixement, l'any 1970, només s'ha deixat de fer tres anys —l'últim, el 2020, per la pandèmia—, estrena ara nou director, el tenor francès d'origen vietnamita Philippe Do, que ha actuat en alguns dels principals teatres del món, com ara la Scala i el Covent Garden, i actualment viu a Cadaqués.

“Per a aquesta 50a edició, volem emmirallar-nos en la història popular i la

Philippe Do ■ SYLVAIN MARCHAND

tradició artística de Cadaqués”, expliquen els organitzadors per introduir la nova programació, que es presentarà el 15 de juliol al Passeig amb un concert gratuït de Fredi's Jazz Band, una formació nascuda el 2013 a l'Escola Municipal de Música Frederic Mompou de Matadepera.

Pierre Génisson & Bruno Fontaine (*Benny Goodman Story*), l'organista Anne-Marie Rozes, el músic algerià Rabie Houti, Clémentine i Sarah Margaine, el pianista David Fray, el guitarrista flamenc Paco Peña, Percussions Claviers de Lyon amb la batucada Zalindé, l'Ensemble Perspectives, Tanguísimo, l'Orquestra de Girona, Laure Favre-

Kahn, Víctor Villena i Cristina Vilallonga, i Eduard Escoffet són alguns dels artistes de la 50a edició, per a la qual ja estan a la venda les entrades al web del festival (de 12 a 20 euros). Amés, també hi actuaran els premiats del 59è Concurs Tenor Viñas, Eugénie Joneau i Davide Giangregorio, i s'ha organitzat un taller gratuït d'iniciació musical, amb Mar Bonay, Rubén Berengena, Jaume Serrat i Josep Maria Soler.

El Festival Internacional de Música de Cadaqués, que sempre ha tingut molta cura de la seva imatge gràfica, ha encarregat el cartell de la 50a edició a l'artista londinenc Oliver Chanarin. ■